

Nhìn Lại

Một Chặng Đường

Hai mươi năm, tuy là một khoảng thời gian không đủ dài, nhưng cũng đủ để làm cho tôi có dịp nhìn lại một chặng đường mà mình đã đi qua cũng như là nhìn về tương lai tiếng Việt của các em nơi Hải Ngoại.

Dạy tiếng Việt cho các em bên đây không phải là một nghề sinh sống, mà tôi chỉ muốn thực hiện được ước mơ và lý tưởng làm sao để bảo tồn tiếng mẹ đẻ nơi xứ người. Chính vì lý tưởng đó, cộng với cả một bầu nhiệt tâm của mình mà tôi đã không ngừng nỗ lực tham gia vào việc giảng dạy tiếng Việt cho các em trong những buổi đầu khi mà Tiếng Việt cũng như là Trường Việt ngữ vừa mới thành lập nơi cộng đoàn.

Lúc đầu, khi bước vào lớp giảng dạy cho các em, tôi rất bối ngỡ và lúng túng, vì chưa bao giờ đứng trước đám đông. Nhưng tôi không nản chí, tôi quyết tâm trau dồi nghề nghiệp của mình bằng cách học hỏi nơi các bạn đồng nghiệp. Và tôi cũng tham dự những khóa Tu Nghiệp Sư Phạm nơi cộng đồng. Tôi đã học hỏi được những kiến thức dạy trẻ cũng như tinh thần dẫn thân phục vụ của quý thầy cô khác và phụ huynh luôn bên cạnh nâng đỡ khích lệ tinh thần của mình, chính vì thế mà ngày ngày tôi dạy cho các em càng khá hơn. Và lại ông bà mình thường có câu “*Có chí thì nên*” hoặc “*nghề dạy nghề*” mà.

Tất cả các thầy cô giáo đã phục vụ cho trường Việt ngữ Saddleback đều vì một lòng yêu mến trẻ em cũng như muốn bảo tồn tiếng Việt. Quý

thầy cô đã không ngần ngại hy sinh thời gian cuối tuần của mình đến trường dạy tiếng Việt cho các em. Đôi khi có những em không muốn học tiếng Việt, hay, tiếng Việt quá khó khăn với các em. Quý thầy cô đã không chán nản và ngần ngại, đã luôn ở cạnh các em khuyến khích và khích lệ tinh thần học tập của các em. Có những em học sinh khi bước vào trường Việt ngữ Saddleback tiếng Việt còn rất bập bẹ không vững. Nhưng nhờ sự dạy dỗ tận tâm của quý thầy cô, các em ngày càng tiến bộ khi đọc và nói tiếng Việt trong lớp.

Không những chỉ lo việc dạy tiếng Việt cho các em, mà đôi khi quý thầy cô còn dùng cả tiền túi của mình mua quà để khen thưởng các em khi các em học giỏi. Tuy là những món quà không có giá trị vật chất bao nhiêu, nhưng nó cũng đủ nói lên sự quan tâm khích lệ của quý thầy cô dành cho các em trong việc trau dồi tiếng Việt. Cũng nhờ tinh thần phục vụ vô vị lợi, biết quý mến và yêu thương trẻ em của mình mà quý thầy cô trường Việt ngữ Saddleback đã hăng say hy sinh thời gian và công sức làm cho tôi vô cùng mến phục. Tôi

vẫn luôn xem trường Việt ngữ Cđ.Saddleback như là mái ấm gia đình yêu thương của tôi vậy.

Tôi thâm nghĩ, để bảo tồn tiếng Việt và duy trì văn hóa Việt cho con em chúng ta ở Hải Ngoại là bổn phận chung của mọi người. Nhất là đối với quý phụ huynh, xin hãy đầu tư công sức và thời gian trong việc đưa đón cũng như giúp các em làm bài tập ở nhà thật nhiều. Một ngày nào đó, quý phụ huynh sẽ nhìn thấy được thành quả của sự hy sinh đáng quý này. Bởi vì *“Tiếng Việt Còn, Người Việt Còn”*.

Tôi xin cảm ơn trường Việt ngữ Saddleback đã cho tôi cơ hội phục vụ và dạy dỗ các em, một công việc mà tôi rất quý chuộng, đã cùng đồng hành với quý thầy cô trong suốt thời gian qua.

Tôi cũng xin gửi lời cảm ơn chân thành đến quý thầy cô đã và đang tiếp tục hy sinh phục vụ cho trường Việt ngữ một cách nhiệt tình và hăng say. Xin quý thầy cô luôn coi việc bảo tồn tiếng Việt và văn hóa Việt trên hết mọi thứ khác. Và nguyện xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho quý thầy cô và gia đình.